

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521200204
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3521200204.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a JUDr. Beáty Čupkovej v spore žalobkyne: S. W. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XXX, zastúpená AK Vavrinčík, s.r.o., Hurbanova 752/1, Nové Mesto nad Váhom proti žalovanému: H. W., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom F. XXX, t. č. bytom H., časť F. XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou Mgr. Miroslav Pavlík, Podjavorinskej 1922/9, Nové Mesto nad Váhom, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. januára 2021, č.k. 6C/3/2021-18, takto

rozhodol:

I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyňa **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému zákaz vstupu do rodinného domu súp. č. XXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. F. obec F., okres T., postaveného na parcele registra „C“ č. XX/X, a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie z užívania predmetnej nehnuteľnosti. Výrokom II. uložil žalovanému zákaz priblížiť sa na menej ako 10 m k žalobkyňi S. W., rod. N., nar. XX.XX.XXXX. a výrokom III. uložil žalobkyňi povinnosť, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti. Vec právne posúdil podľa 7. Podľa § 325 ods. 1, 2 písm. e/, f/, h/, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 332 ods. 1, 2, § 334, § 336 ods. 1, 2, 3, 4 CSP, § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 27a ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. v platnom znení o Policajnom zbore. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa podaným návrhom doručeným na tunajší súd dňa 14.01.2021 žiadala súd, aby nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanému zákaz priblížiť sa na menej ako 10 metrov k jej osobe a tiež mu zakáže vstupovať do domu súp. č. XXX v F. Uviedla, že manželstvo so žalovaným uzavreli dňa XX.XX.XXXX. Z manželstva sa narodili S. maloleté deti. Manželstvo považovala za veľmi dobré až do marca 2020, kedy začala mať podozrenie, že manžel je jej neverný. Odmieta sa k tomu postaviť chlapsky, popiera to, hoci je to z jeho chovania úplne zrejmé, čo žena vie vycítiť po XX rokoch vzájomného spoluzitia. Navrhla žalovanému, aby situáciu nejakým spôsobom vyriešili, no on ju v septembri 2020 fyzicky napadol, čo sa opakovalo aj v októbri 2020, kedy musela navštíviť aj pohotovosť. Napáda ju aj slovne, stále ju chce vyhodiť z domu. Dňa 10.01.2021 mu navrhla, aby situáciu nejakou vyriešili, nakoľko pre deti nie je vhodné, aby žili v takomto prostredí a žalovaný sa jej začal vyhrážať, že keby chcel, tak ju dobije do krvi, že ju nespozná ani vlastná matka. Keďže ju už minulý rok fyzicky napadol, verila tomu, že je schopný to urobiť a preto išla na OR PZ Nové Mesto nad Váhom, kde jej bolo odovzdané Poučenie ohrozenej osoby pri vykázaní zo spoločného obydlija. Policajti následne prišli pre žalovaného do práce, z domu si mohol zobrať dôležité veci a musel opustiť spoločné obydlie na 10 dní, teda do 21.01.2021. Vzhľadom k tomu, že sa jej žalovaný vyhráža, fyzicky ju napáda a trpia tým aj deti, ktoré žiaľ všetko vycítili a ktoré počujú aj ich hádky. Súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný sú manželia, ich

manželstvo bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX. Na tunajšom súde prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom vedené pod sp.zn. 8P/1/2021. Žalobkyňa a žalovaný sú, vychádzajúc z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, bezpodielovými spoluvlastníkmi domu číslo XXX nachádzajúceho sa v k.ú. F., v obci F., okres T.. Rodinný dom súp. č. XXX je postavený na parcele č. XX/X. Zo zabezpečených dokladov OR PZ-NM-OPP3-10/2021-P zo dňa 11.01.2021 bolo zistené, že žalobkyňa ako oznamovateľka podala oznámenie na OR PZ SR Nové Mesto nad Váhom, odbore poriadkovej polície, kde súčasne bol spísaný záznam o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/92 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 250/1994. Po poučení oznamovateľka vychádzajúc zo záznamu uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so svojim mužom H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX. Dňa 17.10.2020 v čase okolo 19:00 hod. bola fyzicky napadnutá svojim manželom, a to tak, že ju sotil na posteľ, pričom si na ňu sadol, obe ruky jej vykrútil hore, rukami zatláčal na plecía a začal jej naťahovať tričko, avšak ho neroztrhol. Manželovi uviedla, že keď ju udrie zavolá políciu, na čo jej tento uviedol: „kľudne zavolaj, aspoň vidíš, k čomu si ma dohnala“ a zišiel z nej dolu. Dňa 10.01.2021 v čase o 23:30 hod. išla za mužom do spálne, aby dali veci do poriadku a po fyzickom napadnutí v minulosti túto situáciu nejako vyriešili, avšak muž jej uviedol, že „keby som chcel tak ťa dobijem do krvi, že ťa nespozná ani vlastná matka“. Na toto sa menovaná oznamovateľka rozhodla situáciu riešiť na polícii. K danému spisu predložila tiež lekársku správu z pohotovosti zo dňa 18.10.2020 a uviedla, že jej obvodnou lekárkou je MUDr. Renáta Ráclavská. Bolo jej dané Poučenie ohrozenej osoby pri vykázaní zo spoločného obydľia podľa § 27a zákona NR SR č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, a to dňa 11.01.2021. Žalovanému bolo dané Poučenie vykázanej osoby zo spoločného obydľia podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z.z. Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a to dňa 11.01.2021. Vychádzajúc z Potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydľia ID:11.21/807, OR PZ Nové Mesto nad Váhom, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Nové Mesto nad Váhom v uvedenom uviedlo, že H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. bol dňa 11.01.2021 o 14:30 hod. vykázaný zo spoločného obydľia ohrozenej osoby S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F.. Vykázanie zo spoločného obydľia sa vzťahuje na priestor rodinný dom s popisným číslom XXX a jeho blízke okolie mu prislúchajúce na dobu 10 dní. Vykázaná osoba sa bude zdržiavať na adrese H., časť F. XXX.

2. Súd prvej inštancie po vyhodnotení skutočností tvrdených žalobkyňou a získaných listinných dôkazov má za to, že v danej veci boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bude obmedzené právo žalovaného vstupovať na predmetné nehnuteľnosti za účelom ochrany zdravia a života žalobkyne. Na účely konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce osvedčenie rozhodných skutočností, ktoré je potrebné odlišovať od ich preukázania. Osvedčenie tvrdených skutočností nekladie také požiadavky na formálny postup pri dokazovaní týchto skutočností tak, ako je tomu v prípade konania vo veci samej. Súd mal v danom prípade osvedčené / nie preukázané/, že je tu potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, nakoľko je nevyhnutné zabezpečiť ochranu života a zdravia žalobkyne. Z oboznámenia sa s predmetnými dokladmi predloženými žalobkyňou, ako i zabezpečenými súdom je zrejmé, že žalovaný bol OR PZ SR Nové Mesto nad Váhom, odborom poriadkovej polície, Obvodným oddelením PZ Nové Mesto nad Váhom, dňa 11.01.2021 vykázaný zo spoločného obydľia rodinného domu súp. č. XXX a jeho blízke okolie v F. Bol poučený podľa § 27a zákona č. 171/1993 o Policajnom zbore. Žalobkyňa bola poučená o podaní oznámenia podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Zo záznamu o podaní oznámenia je nesporné, že žalobkyňa pri podaní oznámenia priložila i lekársku správu z pohotovosti zo dňa 18.10.2020. Vzhľadom k urýchlenu dokazovaniu a zisteným skutočnostiam, súd je toho názoru, že žalobkyne je nevyhnutné poskytnúť neodkladným opatrením ochranu spočívajúcu v zákaze vstupu žalovaného do predmetného domu, v ktorom býva žalobkyňa, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia. Súčasne je potrebné s ohľadom na zabezpečenie telesnej a duševnej integrity žalobkyne poskytnúť ochranu vo vzťahu k žalovanému spočívajúcu v zákaze priblíženia sa k žalobkyne. Keďže žalobkyňa požadovala uložiť zákaz vstupu do rodinného domu a súvisiacich nehnuteľností do právoplatného skončenia konania vo veci samej súd uložil žalovanému uvedený zákaz, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že žalobkyňa postavila žalobu na svojich tvrdeniach, podľa ktorých jej má byť manžel neverný. Súčasne uviedla, že ju mal žalovaný fyzicky napadnúť v septembri 2020, pričom toto sa malo opakovať aj v mesiaci október 2020, kedy musela žalobkyňa navštíviť pohotovosť. Dňa 10.01.2021 sa mal žalovaný žalobkyne vyhrážať, na základe čoho sa žalobkyňa rozhodla podať oznámenie na OO PZ Nové Mesto nad Váhom. Následne bol žalovaný dňa 11.01.2021 vykázaný z obydľia, t.j. z rodinného domu. Súd prvej inštancie vydal neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, keď mal za preukázané, že žalovaný je osobou podozrivou z násilia ako i skutočnosť, že mal za osvedčenú potrebu bezodkladnej

úpravy pomerov. Vo veci nariadenia neodkladného opatrenia bolo zo strany súdu rozhodnuté len na základe skutočností, ktoré uviedla žalobkyňa ako aj zo skutočností, ktoré uviedla žalobkyňa v konaní OR PZ-NM-OPP3-10/2021-P, predmetom ktorého je prešetrenie podozrenia zo spáchania priestupku. Tieto tvrdenia sú tendenčné a účelové. V mesiaci február 2020 sa u žalobkyne prejavila žiarlivosť a výrazná nespokojnosť so vzťahom. Žalovaný sa obrátil na odborníka PhDr. Krasulovú, ktorá mala analyzovať problémy žalovaného, žalobkyne a ustáliť tak vzájomné hodnoty. Výsledkom sedení u PhDr. Krasulovej boli lekárske správy. Stav žalovaného je zo psychologického hľadiska v poriadku a posudok neobsahuje žiadnu zmienku o agresívnej povahe žalovaného, či inú skutočnosť, ktorá by mohla čo i len čiastočne vzbudiť dôvodné podozrenie, že by mal žalovaný násilnícku povahu. PhDr. Krasulová žalobkyňu odporučila, aby navštívila psychiatrickú ambulanciu, pričom na týchto návštevách ju mal ako oporu sprevádzať aj žalovaný. Na tento stav reagovala žalobkyňa s tvrdením, že žalovaný chce z nej urobiť blázna. Následne žalobkyňa kontaktovala PhDr. Chovanca, ktorý je však psychológ a nie psychiatier. Žalovaný v celom rozsahu vylučuje akékoľvek fyzické napadnutie žalobkyne dňa 17.10.2020 ako aj , že sa žalobkyňu vyhrážal dňa 10.01.2021. Dňa 17.10.2020 mali s manželkou hádku, pričom ako sa hádali, začal sa s manželkou handrkovať. V tom žalobkyňa zakopla o posteľ, do ktorej spadla, pričom v páde potiahla aj žalovaného, ktorý na ňu spadol tak, že ju mohol udrieť do oblasti ľavého ramena. Následne sa celý incident skončil. Žalobkyňa sa nesťažovala na žiadne bolesti. Skutočnosť, že žalobkyňa bola na pohotovosti až dňa 18.10.2020 môže znamenať, že zranenie, ktoré bolo identifikované na pohotovosti ako hematóm na hrudníku vľavo mohol vzniknúť pri incidente, ale aj nemusel, nakoľko odvtedy uplynulo niekoľko hodín a možno hovoriť o absencii príčinnej súvislosti. V tomto konaní žalovaného absentuje úmysel. Pokiaľ žalobkyňa opisuje incident tak, že žalovaný ju mal sotiť na posteľ, sadnúť si na ňu, obe ruky jej držať hore a zároveň rukami zatláčať na plecía a naťahovať jej tričko, ktoré jej však neroztrhol, tak je potrebné uviesť, že žalovaný má 2 ruky, nie je možné, aby žalobkyňu rukami držal ruky hore a zároveň jej zatláčal na plecía a naťahoval tričko . Takto sa udalosti z logického výkladu nemohli stať. Tvrdenia žalobkyne zo dňa 10.01.2021 sú vytrhnuté z kontextu. Žalobkyňa sa so žalovaným rozprávala o aktuálnom rodinnom stave, kedy žalobkyňa žalovaného označila za násilníka, na čo sa žalovaný ohradil a uviedol, že keby mal úmysel ju zbiť, tak by ju zbil, že by ju vlastná mama nespoznala. Cieľom žalovaného teda bolo žalobkyňu vysvetliť, že nekonal úmyselne a rovnako ani v tomto prípade nemal záujem ju zastrašiť, ale len kľudne vysvetliť okolnosti a fakty. Žalobkyňa mala dlhodobu cieľ žalovaného vylúčiť z užívania nehnuteľnosti, rozvieť sa, aby sa dostala do pozície obeť domáceho násillia. Súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý nebol spoľahlivo zistený, pričom identifikácia osoby dôvodne podozrivej z násillia je v danom prípade založená výlučne na tvrdení žalobkyne. Vo vzťahu k výroku II. namietal, že napadnuté rozhodnutie je nevykonateľné, nakoľko žalobkyňa a žalovaný pracujú u toho istého zamestnávateľa I. G. T., pričom v rámci výkonu svojich pracovných povinností sa môžu dostať k sebe aj na vzdialenosť menšiu ako 10 m, čo by de facto znamenalo porušenie súdneho rozhodnutia. Žalovaný k odvolaniu pripojil záznam zo dňa 22.01.2021 o podaní vysvetlenia, z ktorého vyplýva, že dňa 17.10.2020 sa pri hádke s manželkou handrkovali a posúvali. Manželka sa potkla o posteľ a spolu spadli na posteľ. Žalovaný ju držal za tričko a pri páde na posteľ ju udrel rukou do ľavej oblasti ramena. Keď mu manželka povedala, že zavolá políciu, žalovaný jej povedal, že kľudne, aspoň vidíš, k čomu si ma dohnala. Dňa 10.01.2021 okolo 23.30 hod. prišla za ním do spálne manželka a chcela sa so žalovaným rozprávať o rozvode. Žalovaný s rozvodom nesúhlasil, na čo žalobkyňa začala rozprávať o otcovi žalovaného, že je ako on, násilník, na čo jej manžel povedal, že „keby som Ťa chcel s úmyslom zbiť, tak by Ťa vlastná mama nespoznala“. Manželke sa nikdy nevyhrážal, nikdy ju neudrel a ani nechcel udrieť. Z predloženej správy PhDr. Magdalény Krasulovej vyplýva, že žalovaný má intelekt a kognit. funkcie v norme. Osobnosť zrelá, integrovaná, emocionalita a afekt. v stabilné. Kontakt s realitou zachovaný, myslenie bez obsah. porúch, mierne obavné, v kontakte psychotický.

4. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že skutočnosti, ktoré v podaní uviedla, sú pravdivé. Žalovaný udalosti opisuje po svojom. O žiadnu posteľ sa nepotkla, k napadnutiu došlo tak, ako to opísala. Nie je pravdou, že má záujem žalovaného obrať o majetok. Žalobkyňa podala návrh na rozvod a po právoplatnosti konania dôjde k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva. Ich manželstvo bolo dobré do marca 2020. V apríli 2020 otec žalovaného zbil svoju ženu, ktorá to však nikde nenahlásila. Svokor začal navštevovať psychiatra a berie lieky. Obaja bratia žalovaného sú rozvedení, jeden tiež bil ženu. Krasulová im robila testy. Žalobkyňu vyšlo, že je veľmi citlivá a žalovanému, že je skrytý agresor. I keď žalovaný vo výpovedi uviedol, že ju miluje, milujúci manžel nebude manželke hovoriť, že je blázon, padnutá na hlavu a už vôbec sa neznižuje k fyzickému násilliu. V septembri žalovaný žalobkyňu prvýkrát napadol. Žalobkyňa navštívila psychológa. Keď manželovi oznámila, že bola aj u druhého psychológa, ktorý jej povedal, že je úplne v poriadku, manžel sa

rozzúrnil, začal kričať, sotil ju na posteľ. Sadol si na ňu, vykrútil jej ruky hore, potom zatlačil na plecيا, začal naťahovať tričko. Chcel žalobkyni vraziť. Keď žalobkyňa povedala žalovanému, že zavolá políciu, žalovaný povedal, že nech, aspoň uvidí, k čomu ho dohnala. Odišiel a spieval si. Na druhý deň išla žalobkyňa na pohotovosť. Potom sa žalovaný viackrát vyjadril, že kludne môže povedať, že spadla zo schodov. Aj pred psychológom sa vyjadril, že „také napadnutie, pár modrín“. Žalobkyňa sa spýtala žalovaného, že či ho to vôbec mrzí, že ju dvakrát fyzicky napadol, na čo žalovaný znovu povedal, že aby vypadla, tam sú dvere. Keď žalobkyňa povedala žalovanému, že je násilník, žalovaný povedal, že „keby chcel, dobije ju do krvi, že ju vlastná matka nespozná“. Je smutné, že po toľkých rokoch vzťahu došlo k fyzickým útokom. Pokiaľ tu existuje riziko, že sa situácia bude opakovať, žalobkyňa je presvedčená, že nariadené neodkladné opatrenie má svoje opodstatnenie a rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne.

5. Žalovaný v podaní zo dňa 05.03.2021 uviedol, že podanie žalobkyne je založené len na domnienkach a jej pocitoch, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukazuje a v tomto smere nenavrhuje vykonanie žiadnych relevantných dôkazov. Žalovaný sa nikdy nesnažil so žalobkyne urobiť blázna, postupoval aktívne, snažil sa pre ich vzťah vyhľadať odborné psychologické poradenstvo. Je zarážajúce, keď žalobkyňa tvrdí, že PhDr. Krasulová označila v rámci sedení žalovaného za skrytého agresora, nakoľko z predloženej správy PhDr. Krasulovej je zjavné, že stav žalovaného zo psychologického hľadiska je v poriadku. Zo strany žalobkyne ide o účelové klamstvo. V nadväznosti na výkon práce žalobkyne a žalovaného u toho istého zamestnávateľa, dochádza zo strany žalobkyne k účelovým tvrdeniam. Účelom totožného miesta výkonu práce bola predovšetkým skutočnosť, že samotný zákaz priblíženia a príkazy zamestnávateľa môžu mať za následok, že žalovaný bude v situácii, keď buď poruší súdom nariadené neodkladné opatrenie alebo poruší nariadenie zamestnávateľa. Opätovne namieta incident zo dňa 10.01.2021, ako i okolnosti skutku. Žalobkyňa skutočnosti, ktoré opisuje, sa v skutočnosti nestali, svoje tvrdenia nepreukázala, no napriek tomu dochádza k významným zásahom do práv žalovaného, či už obmedzenia slobody pohybu, obmedzenie výkonu vlastníckeho práva, ale rovnako aj k významnému zásahu do práv na stretávanie sa s deťmi, nakoľko s týmito je v súčasnosti prakticky len počas víkendov. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 100 %.

6. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení zo dňa 25.03.2021 uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného zo dňa 04.03.2021 a v plnom rozsahu sa stotožňuje s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ako i s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Nie je pravdou, že sa vyjadrenia žalobkyne zakladajú iba na domnienkach. Žalobkyňa o útoku svojho manžela predložila relevantné dôkazy / fotografie zranení, ktoré jej boli spôsobené po fyzickom napadnutí zo strany svojho manžela, teda žalovaného/. Tieto fotografie súdu predkladá znova. Fotografie jednoznačne preukazujú napadnutie žalobkyne zo strany žalovaného. Po napadnutí mala žalobkyňa veľký strach o svoj život, zdravie, preto sa okamžite obrátila na políciu a podala aj trestné oznámenie. Vec je v štádiu riešenia. I keď žalobkyňa zostala bývať so žalovaným, každý deň bola v strachu, či ju žalovaný znova ubije. Žalovaný si po fyzickom útoku na žalobkyňu spieval. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala po tom, čo jej manžel povedal: „keby som chcel dobijem Ťa do krvi, že Ťa nespozná vlastná matka. Nemáš na mňa nič iba to napadnutie“. Toto tvrdenie nepriamo potvrdil aj samotný žalovaný v rámci odvolania. Po tejto vyhrážke žalobkyňa pocítila skutočnú obavu o život. Nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, že si vymyslela postavenie obete násillia za účelom rozvodu manželstva. I keď žalovaný uvádza, že žalobkyňa nemá o fyzických atakoch žiadne dôkazy, žalobkyňa zdôrazňuje, že práve domáce násillie je mnohokrát vyznačované tým, že sa odohráva za dverami spálne. Žalobkyňa nemá kam odísť, stará sa o S. maloleté deti. Útokom žalovaného žalobkyňa nevie žiadnym účinnejším spôsobom zabrániť ako zákazom priblíženia a zákazom vstupu do rodinného domu. Potreba neodkladného opatrenia vyplýva aj z dôvodu, že žalobkyňa aj žalovaný pracujú v rovnakej spoločnosti. Ak by súd zrušil neodkladné opatrenie, žalobkyňa by sa musela odsťahovať aj s deťmi, avšak by nedokázala manželovi čeliť v práci, kde by ju mohol ohrozovať, vyhrážať sa jej, vulgárne nadávať. Žalobkyňa a žalovaný nepracujú v úplne rovnakom pracovnom prostredí, nepracujú v jednej kancelárii, pracujú len u jedného zamestnávateľa - Magna Slovteca Nové Mesto nad Váhom. Ide o veľké pracovisko s viacerými výrobnými halami, kde žalovaný pracuje ako údržbár na lisovni a žalobkyňa na výrobných linkách ako operátor výroby. Obaja sú na opačnom konci výroby. Žalobkyňa sa však obáva, že by ju žalovaný vyhľadal v práci alebo by ju počkal po práci. Okrem miesta výkonu práce ide o miesta v okolí práce, miesto pred pracoviskom, cesta do zamestnania. Je potrebné, aby súdy poskytlí ochranu života a zdravia obetiam domáceho násillia a fyzických atakov. Skutočnosť, že sa psychologička nevyjadrila o agresívnej povahe žalovaného nevyklučuje, že žalovaný atakoval žalobkyňu a ohrozil tak jej život a zdravie. Predmetný incident fyzického napadnutia prebiehal tak, ako už vyššie žalobkyňa uviedla. Žalobkyňa sa snažila

brániť, ale bola v šoku, že ju manžel napadol, nevedela sa brániť. Žalovaný je pevnejšej postavy, má viac sily. Žalobkyňa má obavu o svoj život, žiada o rozvod manželstva, pričom maloleté deti má záujem žalovanému dávať na styk toľko, koľko budú chcieť, nakoľko nechce narušiť ich veľmi pekný vzťah. Žalovaného prejavy fyzického ataku sa opakovali, žalovaný napadol žalobkyňu v septembri 2020, následne v októbri 2020/ záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 18.10.2020, lekárske potvrdenie zo dňa 20.10.2020/. Rovnako nie je vhodné pre maloleté deti, aby žili v takomto prostredí, kde žalovaný opakovane žalobkyňu fyzicky napádal a aby boli svedkami neustálych napádaní žalovaného. Maloletí nikdy napadnutia nevideli, ale počuli ich. Sám syn matke povedal, že aby to nenechala tak, keď videl jej modriny po bitke zo strany žalovaného. Žalobkyňa ako dôkaz predložila aj sms- správu, ktorá usvedčuje žalovaného z fyzického napadnutia žalobkyne. Ide o sms- správu, ktorú napísal žalovaný žalobkyňi: „bohužiaľ spravil som čo som spravil, nemal som to robiť, no bohužiaľ čas vrátiť nejde ak by to šlo tak pri tom prvom odídení by som si sadol na stoličku a viac nereagoval“. Žalobkyňa sa žalovaného skutočne bojí a má z neho strach. Po napadnutí 17.10.2020 sa viackrát žalovaný vyjadril, že môže kľudne povedať, že žalobkyňa spadla zo schodov. Dokonca aj v manželskej poradni povedal doktorovi: „pán doktor, také napadnutie pár modrín....ukážem Vám fotku“. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 01.04.2021 uviedol, že žalobkyňa v hrubom rozpore s doterajšími tvrdeniami uvádza, že sa okamžite po fyzickom napadnutí zo strany manžela, t.j. dňa 17.10.2020 obrátila na políciu a podala na manžela trestné oznámenie, pričom faktom je, že trestné oznámenie bolo podané až v januári 2021, teda asi 3 mesiace po údajnom skutku. Skutočnosť, že žalovaný mal žalobkyňi povedať „Keby som chcel dobijem Ťa do krvi, že Ťa nespozná vlastná matka. Nemáš na mňa nič iba to napadnutie“, je opätovne novým tvrdením, kedy žalovaný doteraz nepostrehol na strane žalobkyne argumentáciu o údajne druhej vete. Faktom zostáva aj tvrdenie, že v prvej časti vety postrehol žalovaný niekoľko zmien a interpretácií. Je potrebné zdôrazniť, že nariadené neodkladné opatrenie výrazne zasiahlo do rodičovských práv a povinností žalovaného ako i do výkonu jeho majetkových práv. Žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom pod sp.zn. 8P/1/2021 jednoznačne vyjadrila ku vzťahu žalovaného k maloletým deťom, keď žalovaného označila za príkladného otca s pekným vzťahom k deťom. Žalobkyňa je rovnako vo zvýšenej miere chránená u zamestnávateľa, ktorý môže sankcionovať správanie žalovaného aj ako pracovnoprávny delikt. Neodkladné opatrenie je potrebné vnímať v kontexte priestoru, v ktorom sa obaja účastníci štandardne pohybujú, pričom v súčasnosti sa musí predovšetkým na pracovisku žalovaný žalobkyňi doslova vyhýbať, nakoľko sa môžu stretnúť v bufete, či v jedálni, kde by mohol porušiť neodkladné opatrenie. Rovnako by mohol žalovaný porušiť zákaz v dôsledku uloženia pracovnej povinnosti, ktorý by mal plniť niekde na pracovisku žalobkyne. Žalobkyňa napriek tvrdeniu, že disponuje správou PhDr. Krasulovej, vypracovanú v auguste 2020, túto v konaní nepredložila, hoci súvisí bezprostredne s obdobím, kedy mal žalovaný napadnúť žalobkyňu. Žalobkyňa k incidentu zo dňa 17.10.2020 uviedla, že žalovaný ju strčil na posteľ a vykĺbil jej ruku, pričom táto okolnosť, vykĺbenie ruky, by bola zapísaná aj v lekárskej správe. Žalobkyňou uvádzané skutočnosti sú podávané veľmi subjektívne bez objektívnej možnosti preskúmania jej možností. Každým podaním sa akoby dej a okolnosti priamo súvisiace s konaním žalovaného stupňujú. Žalobkyňa si viac a viac spomína, pričom postoj žalovaného je nemenný. Účelom neodkladného opatrenia je zamedzenie iba najzávažnejším nepriaznivým následkom, o ktorých však nie je možné hovoriť, ak tieto trvajú niekoľko mesiacov, pričom účastníci o tomto probléme vedeli a napriek tomu problém neriešili. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 329 ods. 1, § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť z nasledovných dôvodov:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom domáhala, aby súd žalovanému - jej manželovi, uložil zákaz priblížiť sa k nej na menej ako 10 metrov a tiež zákaz žalovanému vstupovať do domu s. č. XXX v F.. Uviedla, že manželstvo so žalovaným uzavreli dňa XX.XX.XXXX, toto je zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu H.. Posledné spoločné bydlisko strán je v F. Z manželstva sa narodili S. maloleté deti /maloletý U. W., nar. XX.XX.XXXX a maloletá T. W., nar.XX.XX.XXXX/. Žalovaný žalobkyňu fyzicky napadol v septembri 2020, čo sa opakovalo aj v októbri 2020, kedy musela navštíviť aj pohotovosť. Dňa 10.01.2021 žalobkyňa žalovanému navrhla, aby situáciu nejako vyriešili, nakoľko pre

deti nie je vhodné, aby žili v takomto prostredí. Žalovaný sa začal žalobkyni vyhrážať, že keby chcel, tak ju dobije do krvi, že ju nespozná ani vlastná matka.

10. Súd prvej inštancie po vyhodnotení skutočností tvrdených žalobkyňou a získaných listinných dôkazov mal za to, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúce v zákaze vstupu žalovaného do predmetného domu, v ktorom býva žalobkyňa vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia a za situácie, že je súčasne potrebné s ohľadom na zabezpečenie telesnej a duševnej integrity žalobkyne poskytnúť ochranu vo vzťahu k žalovanému spočívajúcu v zákaze priblíženia sa k žalobkyni.

11. Vo všeobecnosti, neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia; aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. f/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

14. Uvedené neodkladné opatrenia sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násilia. Právo nebyť vystavený násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, ktoré vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné.

15. Za násilie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, a pod. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou. Násilie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012). Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci.

16. V dôsledku uplatnenia ust. § 325 ods. 2 písm. e/ CSP sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi, nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie a nemusí sa zaťažovať hľadaním náhradného bývania. Práve uvedené skutočnosti

boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP zákonodarcom. Pri tomto druhu neodkladného opatrenie nie je rozhodujúce, aký vzťah má podozrivý z násillia k tomuto bytu alebo domu; dôležité je, že v ňom má bývať obeť, ktorú je potrebné chrániť dočasnou úpravou pomerov, keď právo nebyť vystavovaný domácemu násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR ako i jednotlivé právne normy zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, vrátane práva na pokojný rodinný život.

17. Integritou v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP sa rozumie z jazykovedného hľadiska celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia.

18. Vo veciach domáceho násillia vrátane ohrozenia telesnej a duševnej integrity pritom možno spravidla vychádzať len z tvrdení navrhovateľa, záznamov polície, lekárskeho správ, oznámenia o priestupku či trestnom čine, podaní v priestupkovom či trestnom konaní a podobne.

19. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že je nepochybné, že žalovaný kategoricky poprel skutočnosti, tvrdené žalobkyňou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom tieto rozporné tvrdenia strán by bolo možné odstrániť v procese dokazovania v riadnom súdnom konaní. V rozhodovanej veci však ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia s nižším štandardom preukazovania, resp. osvedčenia tvrdených skutočností, pričom odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní osvedčila základné náležitosti pre úspešné nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Žalobkyňa a žalovaný sú, vychádzajúc z výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. F. bezpodielovými spoluvlastníkmi domu číslo XXX nachádzajúceho sa v k. ú. F., v obci F., okres T.. Rodinný dom s. č. XXX je postavený na parcele č. XX/X.

21. Zo zabezpečených dokladov OR PZ-NM-OPP3-10/2021-P zo dňa 11.01.2021 bolo zistené, že žalobkyňa ako oznamovateľka podala oznámenie na OR PZ SR Nové Mesto nad Váhom, odbore poriadkovej polície, kde súčasne bol spísaný záznam o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/92 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 250/1994. Po poučení oznamovateľka vychádzajúc zo záznamu uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so svojim mužom H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX. Dňa 17.10.2020 v čase okolo 19:00 hod. bola fyzicky napadnutá svojim manželom, a to tak, že ju sotil na posteľ, pričom si na ňu sadol, obe ruky jej vykrútil hore, rukami zatláčal na plecía a začal jej naťahovať tričko, avšak ho neroztrhol. Manželovi uviedla, že keď ju udrie zavolá políciu, na čo jej tento uviedol: „kľudne zavolaj, aspoň vidíš, k čomu si ma dohnala“ a zišiel z nej dolu. Dňa 10.01.2021 v čase o 23:30 hod išla za mužom do spálne, aby dali veci do poriadku a po fyzickom napadnutí v minulosti túto situáciu nejako vyriešili, avšak muž jej uviedol, že „keby som chcel tak ťa dobijem do krvi, že ťa nespozná ani vlastná matka“. Na toto sa menovaná oznamovateľka rozhodla situáciu riešiť na polícii. K danému spisu predložila tiež lekársku správu z pohotovosti zo dňa 18.10.2020 a uviedla, že jej obvodnou lekárkou je MUDr. Renáta Ráclavská. Bolo jej dané Poučenie ohrozenej osoby pri vykázaní zo spoločného obydlija podľa § 27a zákona NR SR č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, a to dňa 11.01.2021. Žalovanému bolo dané Poučenie vykázané osoby zo spoločného obydlija podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z.z. Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, a to dňa 11.01.2021.

22. Vychádzajúc z Potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija ID:11.21/807, OR PZ Nové Mesto nad Váhom, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Nové Mesto nad Váhom, v ktorom je uvedené, že H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. C. XXX bol dňa 11.01.2021 o 14:30 hod. vykázaný zo spoločného obydlija ohrozenej osoby S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX. Vykázanie zo spoločného obydlija sa vzťahuje na priestor rodinný dom s popisným číslom XXX a jeho blízke okolie mu prislúchajúce na dobu 10 dní. Vykázaná osoba sa bude zdržiavať na adrese H., časť F. XXX.

23. Z obsahu spisu mal odvolací súd osvedčené, že strany sporu sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností uvedenými vo výroku I. tohto rozhodnutia, ktorá skutočnosť nebola spochybnená. Bez akýchkoľvek pochybností bolo tiež osvedčené, že žalovaný bol vykázaný zo spoločného obydlija (rodinného domu v F. popisné číslo XXX a jeho blízke okolie mu prislúchajúce na dobu 10 dní), podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore dňa 11.01.2021. Zo záznamu o podaní oznámenia zo dňa 11.01.2021 vyplýva, že žalobkyňa k veci uviedla, že dňa 17.10.2020 v čase o okolo 19:00 hod. bola fyzicky napadnutá svojim manželom, a to tak, že ju sotil na posteľ, pričom si na ňu sadol, obe ruky jej vykrútil hore, rukami zatláčal na plecía a začal jej naťahovať tričko, avšak ho neroztrhol. Manželovi uviedla, že keď ju udrie zavolá políciu, na čo jej tento uviedol: „kľudne zavolaj, aspoň vidíš, k čomu si ma dohnala“ a zišiel z nej dolu. Dňa 10.01.2021 v čase o 23:30 hod išla za mužom do spálne, aby dali veci do poriadku a po fyzickom napadnutí v minulosti túto situáciu nejako vyriešili, avšak muž jej uviedol, že „keby som chcel tak ťa dobijem do krvi, že ťa nespozná ani vlastná matka“. Na toto sa

menovaná oznamovateľka rozhodla situáciu riešiť na polícii. K danému spisu predložila tiež lekársku správu z pohotovosti zo dňa 18.10.2020 a uviedla, že jej obvodnou lekárkou je MUDr. Renáta Ráčlavská. 24. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 8P/1/2021 odvolací súd zistil, že prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Súčasťou spisu sú fotografie v počte 4 ks, na ktorých je zachytená žalobkyňa s hematómom na ľavej hornej časti tela /žlté a fialové modriny/.

Z priestupkového spisu vedeného na OO PZ Nové Mesto nad Váhom pod ČVS: ORPZ-NM-OPP3-10/2021 vyplýva, že dňa 11.1.2021 bol zistený priestupok proti občianskeho spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť žalovaný tým, že dňa 17.10.2020 v čase okolo 19:00 hod. fyzicky napadol svoju manželku S. W., kde menovaná bola na lekárskom ošetrení a PN. Dňa 10.01.2021 v čase o 23:30 hod. išla žalobkyňa do spálne za svojím manželom, aby sa s ním porozprávala, kde jej žalovaný povedal: „keby som chcel tak ťa dobijem do krvi, že ťa nespozná ani vlastná matka“. Na toto sa žalobkyňa rozhodla situáciu riešiť na polícii.

Z lekárskej správy MUDr. Rubaninského 18.10.2020 vyplýva, že včera večer bola žalobkyňa napadnutá manželom, úraz pravej ruky v oblasti ramena a na ľavej strane hrudníka, aj hematóm v oblasti 3-5 rebra na pravej strane, obmedzená hybnosť v pravom ramene.

Z lekárskej správy NsP Nové Mesto nad Váhom, Chirurgická ambulancia zo dňa 20.10.2020 vyplýva, že dňa 17.10.2020 bola žalobkyňa napadnutá manželom, udretá do pravého ramena, ľavého zápästia, hrudník so záverom dg. pomliaždenie pleca a ramena. Z lekárskej správy MUDr. Raclavskej zo dňa 18.1.2021 vyplýva, že dňa 18.10.2020 bola žalobkyňa na ošetrení. U pacientky bolo diagnostikované pomliaždenie pravého ramena, pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie predlaktia vľavo. O spôsobe zranenia žalobkyňa uviedla, že bola napadnutá manželom- cudzie zavinenie, od 18.10.2020 do 31.10.2020 bola PN. V čase poranenia nemala iné poranenia. Zo správy PhDr. Michala Chovanca, PhD., klinická psychológia vyplýva, že žalobkyňa je osobnosť s priemernou intelektovou výbavou, priemernými alebo neflexibilnými zdrojmi, čo vedie k nepružnosti a rigidite v myslení, správaní a môže skresľovať vnímanie a proces rozhodovania. Tolerancia záťaže a frustrácie primerané, pričom pri skresleniach dochádza k ich zníženiu. V správaní túžba po spoločnosti, obnove, vzruchu, so zvýšeným záujmom o seba. Egresivita primerane kontrolovaná naučenými vzorcami správania.

25. Je nesporné, že medzi stranami existuje právny vzťah, pretože účastníci konania sú manželia (konanie o rozvod ich manželstva doposiaľ skončené nebolo), ktorí spolu žili v spoločnej domácnosti a vychovávali S. maloleté deti. Rodinný dom s pozemkami, vo vzťahu ku ktorému sa žalobkyňa domáha zákazu vstupu žalovanému, je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, pričom v neodkladných opatreniach (§ 325 ods. 2 písm. e/ CSP) nie je rozhodujúce, aký vzťah má strana sporu, ktorá je podozrivá z násilia k nehnuteľnosti, dôležité je, že v nej býva obeť násilia, ktorú je potrebné dočasne ochrániť. Právo na ochranu života a zdravia je totiž absolútne a silnejšie ako právo na obydlie, resp. vlastnícke právo.

26. Žalobkyňa podľa názoru odvolacieho súdu osvedčila potrebu bezodkladne upraviť pomery strán. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP totiž postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, čo znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce) a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia jeho okamžitým prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. Žalobkyňa v návrhu, v odvolaní i vo svojich vyjadreniach jasne popísala skutočnosti, odôvodňujúce jej obavu o svoje zdravie a javiace známky násilného správania sa žalovaného. Dôvodné podozrenie žalovaného z násilného správania sa voči žalobkyňi bolo osvedčené potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlia zo dňa 11.01.2021, na základe ktorého bol povinný podľa § 27a ods. 6 zák. č. 171/1993 Z. z. dňa 11.01.2021 o 14.30 hod. vykázaný zo spoločného obydlia ohrozenej osoby - žalobkyne (priestor rodinného domu s. č. XXX v F. na dobu 10 dní a taktiež počas vykážania zo spoločného obydlia bol žalovanému uložený zákaz približovať sa k ohrozenej osobe na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

27. Ďalším faktom, svedčiacim o istom podozrení vo vzťahu k tvrdenému násilnému správaniu sa žalovaného voči žalobkyňi je skutočnosť, že vo vzťahu k nemu bolo na základe oznámenia žalobkyne (zo dňa 11.01.2021) začaté priestupkové konanie (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb.), ktoré nie je doposiaľ ukončené. Spis bol dňa 25.03.2021 postúpený na Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom- priestupkové oddelenie. Žalobkyňa na osvedčenie svojich tvrdení predložila i lekársku správu zo dňa 18.10.2020, na ktorú odvolací súd taktiež pri rozhodovaní prihliadal, rovnako i na fotodokumentáciu založenú v spise sp.zn.8P/1/2021, ktoré fotografie boli žalobkyňou predložené aj v odvolacom konaní. Ako vyplýva z obsahu spisu a písomných vyjadrení žalovaného, žalovaný sa k predloženej fotodokumentácii nevyjadril. MUDr. Raclavská v lekárskej správe

uviedla, že u žalobkyne bolo diagnostikované pomliaždenie pravého ramena, pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie predlaktia vľavo s dobou PN od 18.10.2020 do 31.10.2020. Dňa 10.01.2021 podľa vyjadrenia žalobkyne žalovaný uviedol, že „keby som chcel, tak Ťa dobijem do krvi, že Ťa nespozná ani vlastná matka“, čo u žalobkyne dôvodne vyvolalo obavy a strach o svoj život a zdravie.

28. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby násilné správanie žalovaného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia, ktoré v danom prípade odvolací súd považoval za osvedčené vyššie popísanými listinami. Odvolací súd uzatvára, že žalobkyňa má dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, keď žalovaný svojím konaním už v októbri 2020 vyvolal u žalobkyne strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt, pretože aj zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky, čo v danom prípade splnené bolo, keď žalovaný dňa 11.01.2021 žalobkyňu uviedol, že „keby som chcel, tak Ťa dobijem do krvi, že Ťa nespozná ani vlastná matka“.

29. Vo vzťahu k uloženej povinnosti nepribližovať sa k žalobkyňu na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že považuje za dôvodné uloženie obmedzenia z dôvodu možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne súvisiacej s dôvodným podozrením z násillia žalovaného voči nej, pričom vzdialenosť 10 metrov odvolací súd považuje za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života a za primeranú a dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť. Toto obmedzenie sa nevzťahuje na situácie, keď by sa mohli žalobkyňa a žalovaný ocitnúť spolu v budove súdu alebo iného orgánu verejnej moci. Námitky žalovaného, že uloženie opatrenia môže mať za následok, keďže pracujú so žalobkyňou na jednom pracovisku, že buď poruší súdom nariadené neodkladné opatrenie alebo poruší nariadenie zamestnávateľa, sú zjavne nedôvodné. Žalovaný neosvedčil, že so žalobkyňou pracujú v jednej hale, bezprostredne vedľa seba, že ich pracovné činnosti úzko súvisia, resp. pri vykonávaní pracovnej činnosti sú od seba vzájomne závislí, čo môže mať na následok neplnenie si pracovných povinností. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení jednoznačne uviedla, že obaja pracujú na opačnom konci výroby. Preto argumentácia žalovaného vo vzťahu k uloženému zákazku priblíženia sa najmä na pracovisku je zjavne nedôvodná.

30. Súd prvej inštancie správne uložil žalobkyňu povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti. Nariadené neodkladné opatrenie preto bude trvať až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie žalovaného z užívania predmetnej nehnuteľnosti.

31. Žalobkyňa popísala spolužitie so žalovaným, pričom v konaní predložila dôkazné prostriedky, ktoré jednoznačne osvedčujú dôvodnú obavu a prijatie právneho záveru, že žalovaný je osobou, ktorá je dôvodne podozrivá z násillia voči žalobkyňu. Zásah do vlastníckeho práva spočívajúci v užívaní domu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov predstavuje vážny zásah do ústavného práva vlastníť a užívať majetok, preto odopretie tohto práva žalovanému bolo založené napriek nevykonávaniu dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, dostatočnými okolnosťami a dôkazmi preukazujúcimi dôvodnosť podozrenia z násillia vo vzťahu k žalobkyňu.

32. Odvolací súd vzhľadom na uvedené napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 spojený s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa plne úspešná, preto odvolací súd žalobkyňu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).